



จูลสารส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง
ฉบับที่ ๖ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗

จูลสารส่วนเสริมสร้างวินัย ฉบับนี้ขอแนะนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย
ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมได้ที่เว็บไซต์ของส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง

ได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติงานนอกเวลา ๒ แห่ง เบิกค่าตอบแทนได้แห่งเดียว

เรื่องดำที่ ๕๙๑๐๐๔๔ เรื่องแดงที่ ๐๐๔๔๑๖๒

ผลคำวินิจฉัย ยกอุทธรณ์

การดำเนินการทางวินัย ต้นสังกัดดำเนินการเอง

ข้าราชการที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการและวันหยุดราชการในส่วนราชการสองแห่ง
การเบิกเงินค่าตอบแทนต้องเบิกจากส่วนราชการที่ได้ปฏิบัติงานนอกเวลาจริงเพียงแห่งเดียว การที่ผู้อุทธรณ์
เบิกเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาจากหน่วยงานหนึ่ง ทั้งที่ตนเองก็ได้รับเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงาน
นอกเวลาจากอีกหน่วยงานหนึ่งในเวลาเดียวกันด้วย แสดงให้เห็นถึงเจตนาที่จะแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบ
ด้วยกฎหมายสำหรับตนเองจากการเบิกจ่ายเงินและรับเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาทั้งสองแห่ง
ในเวลาเดียวกัน

ข้อเท็จจริง

สำนักงานสาธารณสุขอำเภอแห่งหนึ่งได้ตรวจสอบการเบิกเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ
ของข้าราชการในสังกัดแล้วพบว่า ผู้อุทธรณ์ ซึ่งดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพและได้รับมอบหมายได้ปฏิบัติงาน
ที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ได้ทำการเบิกเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาซ้ำซ้อนกัน ๒ แห่ง
ในช่วงเวลาเดียวกันมาตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๗ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอจึงได้รายงาน
เรื่องดังกล่าวให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับ จนกระทั่งได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง
กับผู้อุทธรณ์ จากการสอบสวนพยานหลักฐานต่างๆ ฟังได้ว่า ในการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ได้มีคำสั่งของอำเภอ
แต่งตั้งให้ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าหน้าที่การเงินของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล นอกจากนี้ยังได้มีคำสั่งมอบหมาย
ให้ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการและวันหยุดราชการที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล โดยให้ทำหน้าที่อยู่เวร
รักษาสถานที่ราชการและปฏิบัติงานด้านการรักษาพยาบาลนอกเวลาราชการและวันหยุดราชการ ในวันที่ ๑ - ๑๕
ของทุกๆ เดือน ซึ่งในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๕๓ - เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์
ได้ลงลายมือชื่อเวลามา ๑๖.๓๐ น. เวลากลับ ๐๘.๓๐ น. และได้รับเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานเป็นเงิน
จำนวน ๗๕,๒๐๐ บาท นอกจากนี้ โรงพยาบาล ก. ได้มีคำสั่งมอบหมายให้ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติงานนอกเวลาและ
วันหยุดราชการที่โรงพยาบาล ก. ตามวันเวลาที่กำหนดในคำสั่ง โดยทำหน้าที่ปฏิบัติตามคำสั่งและให้บริการ
ประชาชนโดยเคร่งครัด บันทึกการรักษาพยาบาลผู้ป่วย รวมทั้งมีหน้าที่ปฏิบัติงานเวรนอกเวลาราชการ เเวรส่งต่อ
ผู้ป่วย (เวร Refer) ตามที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๕๓ - เดือนกรกฎาคม
๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์ได้ปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่เวลา ๑๖.๓๐ - ๐๘.๓๐ น. และได้รับเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลา
ในส่วนค่าอยู่เวร Refer เป็นเงินจำนวน ๖๗,๘๕๐ บาท อันเป็นการเบิกค่าตอบแทนทั้งสองแห่งซ้ำซ้อนในช่วงเวลา
เดียวกัน ซึ่งต่อมาผู้อุทธรณ์ได้คืนเงินจำนวน ๗๕,๒๐๐ บาท ให้กับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลแล้ว ผู้ว่าราชการ
จังหวัด โดยมีมติ อ.ก.พ. จังหวัด ได้พิจารณาข้อเท็จจริงตามทางการสอบสวนแล้วเห็นว่า การกระทำของผู้อุทธรณ์
เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงได้อุทธรณ์
คำสั่งลงโทษดังกล่าวต่อ ก.พ.ค.

คำวินิจฉัย...

คำวินิจฉัย

ก.พ.ค. พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้เป็นเจ้าหน้าที่การเงินของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการทางการเงินและเป็นผู้เบิกจ่ายเงิน การที่ผู้อุทธรณ์เบิกเงินจากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลและจ่ายเงินให้กับตนเอง ทั้งที่ผู้อุทธรณ์ก็รับเงินค่าตอบแทนการอยู่เวรที่โรงพยาบาล ก. ในเวลาเดียวกันด้วย จึงเห็นได้ว่าผู้อุทธรณ์มีหน้าที่ราชการที่จะต้องปฏิบัติในฐานะเจ้าหน้าที่การเงินตามที่ได้รับมอบหมาย แต่ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการไม่เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ คำสั่งของผู้บังคับบัญชา เพื่อให้ตนเองได้ประโยชน์ที่มีควรได้ และโดยมีเจตนาทุจริตเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเอง จากการเบิกจ่ายเงินและรับค่าอยู่เวรทั้งสองแห่งในเวลาเดียวกันติดต่อกันเป็นเวลานานหลายปี นอกจากนี้ การที่ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่เป็นการประจำที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ผู้อุทธรณ์จึงต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการประจำ รวมทั้งนอกเวลาราชการและวันหยุดราชการที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเป็นหลัก ส่วนการที่จะไปปฏิบัติหน้าที่ราชการนอกเวลาราชการและวันหยุดราชการที่โรงพยาบาล ก. ก็สามารถกระทำได้ แต่การปฏิบัติหน้าที่อยู่เวรนอกเวลาราชการทั้งสองแห่งในวันเวลาเดียวกันย่อมเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ซึ่งหากคำสั่งแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการนอกเวลากำหนดวันเวลาตรงกัน ผู้อุทธรณ์ย่อมต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล โดยจะไปปฏิบัติหน้าที่ราชการที่โรงพยาบาล ก. มิได้ ดังนั้น การกระทำของผู้อุทธรณ์จึงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริตตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ได้กำหนดว่า การลงโทษผู้กระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืน หรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใด ไม่เป็นเหตุผลลดหย่อนโทษเป็นปลดออกจากราชการได้ ดังนั้น เมื่อผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ซึ่งต้องลงโทษไล่ออกจากราชการ แม้จะปรากฏต่อมาว่าผู้อุทธรณ์ได้นำเงินการเบิกค่าปฏิบัติงานนอกเวลาราชการที่เข้าช้อนมาคืนให้แก่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล แต่ก็ไม่ใช่เหตุให้ลดหย่อนโทษเป็นปลดออกจากราชการได้ การที่ผู้ว่าราชการจังหวัด โดยมติ อ.ก.พ. จังหวัด พิจารณาแล้วมีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ จึงถูกต้องและเหมาะสมกับกรณีความผิดแล้ว อุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น ก.พ.ค. จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

.....
(อ้างอิง : จากเว็บไซต์คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม <https://mspc.ocsc.go.th/> แผนุคำวินิจฉัย ก.พ.ค.ที่นำสนใจ)